

**A Study on the Effectiveness of Television Exam Hosting Programs in
Sri Lanka**

A. Lokumannage

Department of Mass Media, Sri Palee Campus, University of Colombo

Article Info

Article History:

Received 31 July 2020

Accepted 20 December
2020

Issue Published Online
01 January 2021

Key Words:

Jathika Pasala
Exam Hosting Program
Effectiveness of Education
Sri Lanka Rupavahini
Cooperation

*Corresponding author
E-mail address:
amilal@spc.cmb.ac.lk

Journal homepage:
<http://journals.sjp.ac.lk/index.php/vjhss>

<http://doi.org/10.31357/fhss/vjhss.v06i01.05>

VJHSS (2021), Vol. 06
(01), pp. 58-70

ISSN 1391-1937
ISSN 2651-0367 (Online)

©Faculty of Humanities
and Social Sciences 2021

ABSTRACT

This research examines the effectiveness of television exam hosting programs in the Sri Lanka Rupavahini Cooperation's "Jathika Pasala" Program. There were three objectives of this research. Those were: 1. To identify the percentage of Ordinary Level students and teachers watching the "Jathika Pasala" Exam Hosting Program. 2. To study the outcome of Ordinary Level Students through the "Jathika Pasala" Exam Hosting Program. 3. To analyse the outcome of teaching process of teachers through "Jathika Pasala" Examination Program. The research problems of this study were: 1. How many percentages of Ordinary Level students do watch "Jathika Pasala" Exam Hosting Program? 2. Does the "Jathika Pasala" Exam Hosting Program support the study of Ordinary Level students? and 3. Does the "Jathika Pasala" Exam Hosting Program support the teaching process of Ordinary Level teachers? A written questionnaire was selected under the survey methodology to study the effectiveness of the "Jathika Pasala" Exam Hosting Program. The researcher distributed the questionnaire in each school and completed the questionnaire. 100 students of grade 11 and 50 teachers were selected from 10 selected schools in the Colombo District. 55% of the sample stated that they watch the "Jathika Pasala" Program. Most of them are girls. 70% of teachers watch it. 55% of students said that program would improve their subject knowledge, while 45% said program was more comprehensive than classroom teaching.

මාතෘකාව

ශ්‍රී ලාංකේය රූපවාහිනී විභාග සත්කාරක වැඩසටහන්වල
ඵලදායීතාවය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

1. හැඳින්වීම

සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාව, ඉහළ සාක්ෂරතා අගයක් පෙන්වයි. 2019 වසරේ මෙරට සාක්ෂරතා අනුපාතය 91.9% ක් ලෙස සඳහන් විය. අධ්‍යාපනය සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ තිබෙන නැඹුරුවත්, ඊට යොදන සම්පත් ප්‍රමාණයේ ඇති වර්ධනයත් මීට හේතු ලෙස දැකිය හැකිය. සංවර්ධනය වෙමින් පවතින සෞඛ්‍ය රටවලට සාපේක්ෂව කාන්තා අධ්‍යාපනය සඳහා ද ශ්‍රී ලංකාව යහපත් නැඹුරුවක් පෙන්වුම් කරයි. රූපවාහිනියේ ආගමනයත් සමග එය ද අධ්‍යාපනික මෙවලමක් ලෙස යොදා ගැනීම සිදු විය. රූපවාහිනියේ විකාශනය වන අධ්‍යාපන වැඩසටහන් අතර විභාග සත්කාරක වැඩසටහන්වලට ද හිමිවනුයේ සුවිශේෂී තැනකි. අකුරු කියවීමේ හා ලිවීමේ හැකියාව සාක්ෂරතාව ලෙස සරලව හැඳින්විය හැකිය. සාක්ෂරතාව සංවර්ධනය මැනීමේ සංරචකයක් ලෙස යොදා ගන්නේ ද එහි ඇති වැදගත්කම නිසා ය. සංවර්ධනය මැනීමට යොදා ගන්නා භෞතික ජීවන තත්ත්ව දර්ශකය හා මානව සංවර්ධන දර්ශකය යන සංයුක්ත දර්ශකවල ද සාක්ෂරතා අනුපාතය ගණනය කරනු ලැබේ.

“අධ්‍යාපනය යනු සංජානනය, ආවේදනය සහ වර්ගා වර්ධනය සඳහා ක්‍රමානුකූල අභ්‍යාසයකි” යනුවෙන් රුසියානු ශබ්ද කෝෂය අර්ථකථනය කර ඇත. ගාන්ධි තුමා පවසන ආකාරයට අධ්‍යාපනය යනු ජීවත් වීම සඳහා ජීවන අත්දැකීම් මගින් මුළු ජීවිත කාලය පුරාම ක්‍රියාත්මක වන පරිදි වැඩිමක් අපේක්ෂා කරන ක්‍රියාවලියකි” (සෝමරත්න, 1961 : 51). අධ්‍යාපනය යන්නට ඉංග්‍රීසියෙන් භාවිත කරනු ලබන Education යන්න ලතින් භාෂාවෙන් බිඳී ආවකි. එහි නිරුක්තිය පහත දැක්වෙන ආකාරයට දැක්විය හැකිය.

Education - ඉගැන්වීමේ ක්‍රියාවලිය
 Educere- මගපෙන්වීම හෝ එළියට ගැනීම
 Educare- ඇතිදැඩි කිරීම, පුහුණු කිරීම
 Educo - ඉදිරියට යොමු කිරීම, සාරය එළියට ගැනීම

මෙයින් අධ්‍යාපනය යන්න ඉගැන්වීම, මගපෙන්වීම, පුහුණු කිරීම සම්බන්ධ ක්‍රියාවලි රැසක එකතුවක් ලෙස පෙන්වා දිය හැකි ය (සේනාධීර, වනසිංහ, 2008 : 5).

මහාචාර්ය විල්බර් ග්‍රාම් දක්වා ඇති අන්දමට සන්නිවේදනය මගින් මූලික කාර්යභාර 03 ක් සිදු වේ.

1. ජනමාධ්‍ය ආරක්ෂකයකුගේ කාර්ය භාරගැනීම (Watcher)

2. ජනමාධ්‍ය සාකච්ඡා මණ්ඩපයක කාර්ය භාරගැනීම (Forum)

3. ජනමාධ්‍ය ගුරුවරයකුගේ කාර්ය භාරගැනීම (Teacher) (මහේන්ද්‍ර, 1997: 95).

සංහතික මාධ්‍ය විටෙක අධ්‍යාපන ආයතනලට සමාන කාර්යක් සිදු කරමින් අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ කාර්යභාරය ද ඉටු කරයි. සංහතික මාධ්‍ය මගින් ඉදිරිපත් කරන අධ්‍යාපන වැඩසටහන් ආදිය හා අධ්‍යාපන සඟරා, පුවත්පත් මේ කාර්ය සිදු කරයි. නාට්‍ය, සම්මුඛ සාකච්ඡා, ප්‍රශ්න විචාරාත්මක වැඩසටහන්, විභාග සත්කාරක වැඩසටහන්, වාර්තා වැඩසටහන්, විශේෂාංග, තීරු ලිපි ආදී ආකෘති මගින් අධ්‍යාපන කාර්ය සිදු කළ හැකිය.

සංහතික මාධ්‍ය භාවිතයෙන් ගුරුවරයා මත යැපීම අවම වේ. ඒ වෙනුවට ශ්‍රව්‍ය, දෘශ්‍ය, ලිඛිත උපකරණ හා දියුණු තාක්ෂණයක් ආදේශ වීම, නිදහස, විද්‍යාත්මක බව, සවිස්තරාත්මක තොරතුරු ඒ තුළ බොහෝ ය. එබැවින් ජනමාධ්‍ය මගින් සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ එන ප්‍රධාන දුර්වලතා ආවරණය කර ඇත (ඇතුගල, 1998).

අධ්‍යාපන තාක්ෂණය යන යෙදුම මෑතක සිට ව්‍යවහාරයට පැමිණි එකක් වුව ද, එය පෙර අපර දේදිග ම අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට හඳුන්වා දුන් නව සංකල්පයක් ලෙස සැලකිය යුතු නොවේ. මක් නිසාද යත් “මානව ඉතිහාසයේ ආරම්භක අවධියේ සිට ම පාහේ සිය ජීවිතය වඩාත් පහසු කර ගැනීම සඳහා උපයෝගී කර ගන්නා ලද විවිධ උපකරණ හා ක්‍රමවේද නවකයන්ට ඉගැන්වීමේ කාර්ය සඳහා ද සවිඥානිකව හෝ අවිඥානිකව අඩු වැඩි වශයෙන් මිනිසා විසින් තාක්ෂණය යොදාගෙන තිබුණි” (ගුණසේකර, 1994:30). අධ්‍යාපන කාර්ය සඳහා මිනිසා භාවිත කරන මෙවලම් හා ක්‍රම ලෙස වාචික ප්‍රකාශන, මුද්‍රිත පොත්, ආදර්ශන, ශ්‍රව්‍ය පට හා තැටි, ක්‍රිමාණ ආදර්ශන, ඡායාරූප, චිත්‍රපට හා රූපවාහිනිය හැඳින්විය හැකිය. අධ්‍යාපන කාර්ය උදෙසා සංහතික සන්නිවේදන මාධ්‍ය වන රූපවාහිනිය, ගුවන් විදුලිය හා පුවත්පත් ද නව මාධ්‍ය ගණයට වැටෙන අන්තර්ජාලය ද බෙහෙවින් උපකාරී වේ. මේ අතරින් ජනතාවට වඩාත් සම්ප ජනසන්නිවේදන මාධ්‍යයක් වන රූපවාහිනිය අධ්‍යාපන කාර්යයේ දී බෙහෙවින් ප්‍රයෝජනවත් ය. එය දෙමව්පියන්ට පමණක් දෙවැනි වූ ගුරුවරයකු ලෙස බටහිර විද්වතුන් හඳුන්වා දෙයි. ශ්‍රවණය කිරීමෙන් පුද්ගලයකුට 40% ක් ද, ශ්‍රවණය කිරීමෙන් හා කියවීමෙන් 60% ක් ද, ශ්‍රවණය කිරීමෙන් හා දැකීමෙන් 90% ක් ද මතකයේ රැඳෙන බව පර්යේෂණවලින් තහවුරු වී ඇත. මේ අනුව රූපවාහිනී මාධ්‍ය මගින් යමක් මතකයේ රඳවා තැබීම අනෙකුත් මාධ්‍යවලට වඩා කාර්යක්ෂම බව පැහැදිලි ය.

රූපවාහිනිය මගින් අධ්‍යාපන කාර්යයට සැලසිය හැකි මෙහෙවර සිව් වැදෑරුම් අංශයකින් දැක්විය හැකි ය.

1. ඉගැන්වීමට අනුපූරකයක් වශයෙන්
2. ඉගැන්වීමේ කාර්යයට ප්‍රබෝධකයක් ලෙසින්
3. සෘජු ඉගැන්වීමේ මාධ්‍යයක් ලෙස
4. සර්ව අධ්‍යාපන මාධ්‍යයක් ලෙස (රත්නසිංහ, 2006 :70)

අධ්‍යාපනය ඉහළ නැංවීම කුළු රටක අනාගතය ශක්තිමත් කළ හැකි අතර එමගින් රටේ සංවර්ධනයට ශක්තියක් වනු ඇත. මේ නිසා ම ලෝකයේ බොහෝ රටවල 1950 ගණන්වල දී හා 1960 ගණන්වල දී අධ්‍යාපනික විද්‍යුත් සන්නිවේදන ක්ෂේත්‍රයේ සියලු ම අංශයන්හි මහා පරිමාණයේ වෙනස්කම් රැසක් සිදුවිය. මේ නිසා නව අධ්‍යාපනික න්‍යායන් බිහි වීමට අඩිතාලම වැටුණි. මේ නිසා ම සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපන ක්‍රමවලට නව ජීවයක් මෙන් ම ලෝකය නව මාවතකට යොමු වීමක් සිදුවිය. අනික් අතට ශ්‍රමය අඩුවෙන් වැය වන ඉගැන්වීමේ ක්‍රම හේතු කොට ගෙන යුරෝපය සහ උතුරු ඇමරිකාව පුරා අතිවිශාල අකාරයෙන් ව්‍යාප්ත වූණු අධ්‍යාපනික අවස්ථාවලින් වරකට දරන්නට සිදුවන ඒකක වියදම අඩු කිරීමට ද හැකි වෙනැයි සලකන ලදී (විනානගේ, 1991). මේ අනුව ඉගැන්වීමේ කාර්ය පහසු කිරීමට මෙන් ම අධ්‍යාපනයේ මූලික හරයන්, අධ්‍යාපනික ක්‍රම සහ පහසුකම් නවීකරණය සඳහා අධ්‍යාපන රූපවාහිනිය බිහි වීම හේතු වී ඇත. අධ්‍යාපන රූපවාහිනී සංකල්පය අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ වෙනස්කම් රැසක් සිදුකරන ලදී. රූපවාහිනී පාසල් ප්‍රචාරයේ ඉතිහාසය විමසා බැලීමේ දී එය අවබෝධ කරගත හැකිය.

“ලෝකයේ පළමු වරට රූපවාහිනී පාසල් ප්‍රචාරයක් ආරම්භ කළ රට ප්‍රංශයයි. 1951 දී ප්‍රංශය පාඨශාලාවල ප්‍රචාරය කිරීම සඳහා රූපවාහිනී අධ්‍යාපන වැඩසටහන් සැලසුම් කළ අතර 1952 දී ඒවා ක්‍රියාත්මක විය. යුරෝපීය රටවල්වල නැගී ආ කාර්මික විප්ලවය හේතු කොට ගෙන මෙසේ එම රටවල මෙවන් වූ තාක්ෂණික පිබිදීම් බහුලව දක්නට ලැබිණි. අන් රටවල්වලට ප්‍රථම සෑම තාක්ෂණික උපක්‍රමයක් ම ගෙන හැර දැක්වීමට මෙම රටවල් ඉතා උත්සුක විය. ප්‍රංශ අධ්‍යාපනික රූපවාහිනිය රජයේ පාලනය යටතේ පවතී. එහි සියලු ම පාසල් අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් ජාතික ඉගැන්වීමේ ආයතනය විසින් සකස් කරනු ලැබේ. මෙම ආයතන අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් සැලසුම් කිරීම, පිළියෙල කිරීම, නිෂ්පාදනය කිරීම හා ඒවායේ ඵලදායිතාව සම්බන්ධයෙන් පර්යේෂණ කිරීම සඳහා අධ්‍යාපන ආයතනය විසින් පිහිටුවන ලද්දකි” (කුලසේකර, 1992: 16).

මුල් කාලයේ 1958 වන විට සඳූදා, අඟහරුවාදා, බදාදා, හා සිකුරාදා යන දිනවල දිනකට විනාඩි 30 බැගින් ප.ව. 2.30 සිට මෙම අධ්‍යාපනික වැඩසටහන්

ප්‍රචාරය කොට ඇත. ඒවා එකිනෙකට වෙනස් වූ ශිෂ්‍ය මට්ටම් හා විෂය ක්ෂේත්‍රවලට බෙදා වැඩසටහන් ප්‍රචාරය කොට ඇත. ප්‍රංශයෙන් පසුව 1957 වසරේ දී එංගලන්තයේ British Broadcasting Cooperation (BBC) නාලිකාව එය ආරම්භ කර ඇත. තුන්වන ලෝකයේ බොහෝ රටවල් රූපවාහිනිය ආරම්භ කරන්නේ අධ්‍යාපනික අරමුණු පෙරදැරි කරගෙන ය.

“යුනෙස්කෝව සහ ලෝක බැංකුව, බහු පාර්ශ්වික ආධාර ගිවිසුම් යටතේ ක්‍රියා කරන වෙනත් ආයතනත්, ද්වි පාර්ශ්වික ගිවිසුම් යටතේ ප්‍රංශය, ජර්මනිය, එක්සත් රාජධානිය, ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය යන ප්‍රධාන රටවලත් අධ්‍යාපනික විද්‍යුත් සන්නිවේදන ක්ෂේත්‍රයේ බොහෝ අන්තර් ඛණ්ඩ සිදු කර ඇත” (විනානගේ, 1991: 154).

තාක්ෂණය අධ්‍යාපනයත් සමඟ අන්වැල් බැඳගෙන කටයුතු කිරීමේ දී අධ්‍යාපනය ඉතාම සාර්ථකව ලබා දීමට හැකියාව ලැබේ. එමෙන්ම රූපවාහිනී මාධ්‍ය ඉතාම සුක්ෂ්මව ජනතාව අතරට ගෙන යාමට මෙමගින් හැකියාව ලැබේ. 1962 දී සිදු වූ විදේශීය අධ්‍යාපන රූපවාහිනී කේන්ද්‍රය (Centre for Educational Television Overseas -CETO& මගින් විවිධ රටවල අධ්‍යාපනික රූපවාහිනිය තහවුරු කිරීම සේවා පිහිටුවීමට කැමති සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවලට මූල්‍ය හා තාක්ෂණික සහය ලබා දුණි. මෙහි ප්‍රවෘත්ති හා පර්යේෂණ, නිෂ්පාදනය, පුහුණු කිරීම් ලෙස අංශ තුනකි. මේ ආකාරයට ප්‍රතිපාදන සලසා දීම මගින් සංහතික මාධ්‍ය නගා සිටුවීමටත්, සමාජයක් ඉදිරියට ගෙන යන අධ්‍යාපනය ව්‍යාප්ත කිරීමටත්, සමානාත්මතා සංකල්පය පෙන්වා දීමටත් මෙමගින් හැකියාව ලැබුණි. එපමණක් නොව 1966 දී කයිරෝහි දීත්, 1964 දී සිංගප්පූරුවේ දීත් මෙම පුහුණු කිරීම් වැඩසටහන් සාර්ථකව පවත්වන ලදී. තවද විදේශයන්ගෙන් මෙම කර්තව්‍ය සඳහා විවිධ පුද්ගලයන්, ගුරුවරුන් තෝරා ගෙන මෙම කේන්ද්‍රය මගින් ඔවුන්ට නිසි පුහුණුවක් ලබා දෙන ලදී. මේ නිසා ද අධ්‍යාපනික රූපවාහිනී සේවය ආරම්භක තත්ත්වයට වඩා නව පියවර ගණනාවකින් ඉදිරියට පැමිණ ඇති බව දක්නට හැකි ය. මේ ආකාරයට බොහෝ පුද්ගලයින් අතරට අධ්‍යාපනයත් රූපවාහිනියත් ගෙන යාමට මෙමගින් හැකියාව ලැබුණි. 1961 වර්ෂයේ දී යුරෝපා ප්‍රචාරක සංගමය ගුවන් විදුලි හා රූපවාහිනී පාසල් ප්‍රචාරය පිළිබඳව ප්‍රචාරක සංවිධානයෙන් පළමු ජාත්‍යන්තර සමුළුව ඉතාලියේ රෝම නගරයේ දී පැවැත්වීය. රටවල් 66 ප්‍රචාරක සංවිධාන 82 කින් නියෝජිතයෝ 180 ක් මීට සහභාගී වූහ. මෙම සමුළුව පාසල් අධ්‍යාපනයට විශාල සහයක් දෙනු ලබන ඉතා වැදගත් බලාපොරොත්තුවක් වශයෙන් හැඳින්විය හැකි ය. මෙම සමුළුවට සහභාගී වූ බොහෝ රටවල් පාසල් අධ්‍යාපනය සඳහා උපකරණයක් ලෙස රූපවාහිනියේ වැදගත්කම අවබෝධ කරගත් අතර

එය ඉතා ම සුක්ෂමව හා සාර්ථකව ක්‍රියාවට නැංවීමටත් කටයුතු කිරීමට පටන් ගන්නා ලදී. මෙය අධ්‍යාපනික රූපවාහිනියේ ව්‍යාප්තිය සඳහා බෙහෙවින් ඉවහල් විය. අධ්‍යාපනික රූපවාහිනී වැඩසටහන්වල වැදගත්කම පිළිබඳව 1950 දී ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයේ ෆෝඩ් පදනමෙහි උප සහායක හා අධ්‍යාපනය නංවාලීම සඳහා අරමුදලෙහි ^Fund for the Advancement of Education& සහායකි ලෙසින් කටයුතු කළ ක්ලැරක්ස් එච්. ෆවුස්ට් නම අදහස් දක්වා ඇත.

මේ නිසා අධ්‍යාපනයේ වැදගත්කම හා අධ්‍යාපනයට රූපවාහිනී මාධ්‍ය යොදා ගැනීම පිළිබඳ පර්යේෂණ ගණනාවක් ම ලොව පුරා පවත්වන ලදී. ආසියාවේ රටවල් අතුරින් මේ පිළිබඳව විවිධාකාර පර්යේෂණ පවත්වමින් සාර්ථකව එය උපයෝගී කර ගැනීම සඳහා බෙහෙවින් වෙහෙස වූ රටක් ලෙස ජපානය හඳුන්වා දිය හැකි ය. 1951 මැද භාගයේ දී ටෝකියෝ NHK ^Nippon Hos Kyokai- Japan Broadcasting Cooperation& මගින් සතියකට දෙවතාවක් රූපවාහිනී වැඩසටහන් ප්‍රචාරය පිළිබඳව අන්හදා බැලීම් කරන ලදී (කුලසේකර, 1992). 1968 වන විට NHK ආයතනය මගින් විසුරුවා හැර ඇති අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් ප්‍රමාණය සතියකට 105 ක් පමණ විය.

මේ ආකාරයට ව්‍යාප්ත වූ අධ්‍යාපන රූපවාහිනිය ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණෙන්නේ 1982 වසරෙයි. තුන්වන ලෝකයේ රටවල් රූපවාහිනිය ආරම්භ කරන්නේ අධ්‍යාපන අරමුණු පෙරදැරි කරගෙන ය. එම රටවලට සංවර්ධනය කරා පියමනින්නට එය කදිම මගකි. අපේ රූපවාහිනී ඉතිහාසය තරම් ඉතිහාසයක් අධ්‍යාපන රූපවාහිනියට ද තිබේ. ජපන් රජය මගින් ශ්‍රී ලංකාවට රූපවාහිනී සේවාවක් ලබා දීමේ දී අවධාරණය කර ඇත්තේ පැය 2 ක අධ්‍යාපනික රූපවාහිනී සේවාවක් පවත්වාගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය ව්‍යාපෘතියකට සම්පත් ලබාදීම සඳහායි. 1982 අංක 06 දරණ පනත මගින් 1982 පෙබරවාරි 15 වන දින ජාතික රූපවාහිනිය ආරම්භ කරන ලදී. 1982 ජූලි මස වන විට ශ්‍රී ලංකා රූපවාහිනී සංස්ථාව අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ විෂයමාලා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානය හා එක්ව අධ්‍යාපන සේවය සඳහා මූලික කටයුතු සංවිධානය කරන ලදී. වැඩසටහන් රචනය ශ්‍රී ලංකා රූපවාහිනී සංස්ථාව මගින් වැඩසටහන් නිෂ්පාදනය හා ගුරුවරු පුහුණු කිරීම විෂයමාලා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානය මගින් සිදුකරන ලදී. "ප්‍රථම අන්හදා බැලීමේ විකාශය 1982 ඔක්තෝබර් මාසයේ දී ද දෙවන අන්හදා බැලීමේ විකාශය 1983 මාර්තු මාසයේ දී ද සිදුකරනු ලැබී ය. 1983 වසරේ සිදුකරනු ලැබූ සමීක්ෂණ මගින් වැදගත් තොරතුරු අනාවරණය කර ගැනීමට අවස්ථාව උදා විය. නිත්‍ය අධ්‍යාපන වැඩසටහන් ආරම්භ කෙරුණේ 1983 මැයි මාසයේ දී ය" (රත්නසිංහ, 2012: 43).

රූපවාහිනියේ විකාශය වන අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් විධිමත් හා නොවිධිමත් ලෙස වර්ග කළ හැකි ය.

විධිමත් අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් පාසල් විෂය නිර්දේශය මුල් කරගෙන නිර්මාණය වන අතර, අනෙකුත් අධ්‍යාපනික කරුණු ඇතුළත් වැඩසටහන් නොවිධිමත් ලෙස හැඳින්විය හැකිය. මුල් ම යුගයේ වැඩි වශයෙන් දැකිය හැකි වූයේ නොවිධිමත් අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් ය. ශිල්ප චාරිකා, තාරකා විද්‍යාව වැනි වැඩසටහන් ඒ අතර විය. මුල් අවධියේ නිෂ්පාදන කටයුතුවල ප්‍රධාන ගැටලු දෙකක් දැකගත හැකි විය.

1. ප්‍රවීණ වැඩසටහන් සම්පාදකයින් හා නිෂ්පාදකයින් අඩු වීම.
2. නිෂ්පාදන උපකරණ, මැදිරි කාලය හා ඉඩකඩ පිළිබඳ ගැටලු.

මුල් කාලයේ මේ ගැටලු තරමක් හෝ නිරාකරණයට මූලිකව අවශ්‍ය වන උපකරණ මිල දී ගැනීමට අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය රුපියල් මිලියන 2.5ක් ලබා දී ඇත. පසුව එය රුපියල් මිලියන 5 දක්වා වැඩි කරන ලදී. පාසල්වලට අවශ්‍ය උපකරණ සැපයුවේ ද අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යි. 1986 වසරේ ජාතික රූපවාහිනිය සිදු කළ සමීක්ෂණයට අනුව පහත කරුණු අවබෝධ කර ගත හැකි විය.

1. විභාග කෙරේ යොමුව ඇති සිසුන් හා ගුරුවරු රූපවාහිනියේ අධ්‍යාපන වැඩසටහන් නැරඹීමට කාලය යෙදවීමට එතරම් උනන්දුවක් නොදැක්වීම.
2. රූපවාහිනී අධ්‍යාපන වැඩසටහන් ප්‍රචාරය කරන වේලාව වූ උදේ 9.25- 12.25 යන කාලය පාසල්වල කාලසටහන හා නොගැලපීම.
3. අධ්‍යාපන වැඩසටහන් නැරඹීමට රූපවාහිනියක් නොමැති වීම හෝ තිබෙන රූපවාහිනිය කැබීම සඳහා සුදුසු ස්ථානයක් නොමැති වීම.
4. අධ්‍යාපන රූපවාහිනී වැඩසටහන් පිළිබඳව සිසුන්ට, ගුරුවරුන්ට හා විශේෂයෙන් ම විදුහල්පතිවරුන්ට පැහැදිලි අවබෝධයක් නොමැති වීම.

මුල් ම යුගයේ අධ්‍යාපන රූපවාහිනිය පිළිබඳව මෙවැනි තත්ත්වයක් පැවතිණි. මහාචාර්ය විල්බර් ග්‍රාම් පවසන ආකාරයට බොහෝ විට රූපවාහිනියේ අතින් මනෝ ලෝක වෙනුවට යථාර්ථවත් වැඩසටහන්වලට ළමුන් යොමු කළ හැකි නම් එමගින් පාසල් අධ්‍යාපනයට රූපවාහිනියෙන් විශාල උපකාරයක් ලබා ගත හැකි ය. ඉන්දියාවේ දුර්දර්ශන් අධ්‍යාපන රූපවාහිනිය නැරඹූ 9 ශ්‍රේණියේ දරුවන් ආශ්‍රයෙන් කළ පරීක්ෂණයකින් ඔවුන් රූපවාහිනිය මගින් ඉගෙන ගැනීමට කැමති බව හෙළි විය.

විධිමත් අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් උදෙසා 1991 දී ජාතික රූපවාහිනිය අධ්‍යාපන විකාශයක් ආරම්භ කරන ලදී. 2002 වසරේ ජාතික රූපවාහිනියේ පස්වරුවේ විකාශය වූ 3 to 5 සැඳෑ නිමිතය වැඩසටහන තුළ විභාග සත්කාරක වැඩසටහන්

දැකිය හැකි විය. එහි දී උසස් පෙළ හා සාමාන්‍ය පෙළ විෂය නිර්දේශය ගුරුභවතුන් ලවා උගන්වන ලදී. මුල් අවධියේ පාසල් පන්ති කාමරයේ අධ්‍යාපනික මෙවලමක් ලෙස යොදාගත් රූපවාහිනිය පසු කලෙක ඉවත් විය. එහෙත් රූපවාහිනී නාලිකාවල අධ්‍යාපන වැඩසටහන් ප්‍රචාරය කිරීම නවතා නැත. විභාග පදනම් කර ගත් අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින බැවින් මුද්‍රිත හා විද්‍යුත් මාධ්‍ය බොහෝමයක ඊට අත්වැලක් ලෙස විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් ප්‍රචාරය කෙරේ. විභාගය ම අරමුණු කර නොගත්ත ද මුල් කාලයේ විවිධ විෂයන් ඉගැන්වීම මගින් පාසල් අධ්‍යාපනික රූපවාහිනියෙන් ද ඉටු කර ඇත්තේ මීට සමාන කාර්යකි. මේ ආකාරයේ වැඩසටහන් ජාතික රූපවාහිනියේ හා ස්වාධීන රූපවාහිනියේ ප්‍රථමයෙන් ම විකාශය ඇරඹී අතර, පසු කාලීනව පෞද්ගලික මාධ්‍යයන් ද මෙම වැඩසටහන් ආරම්භ කර ඇත.

ජාතික රූපවාහිනිය විධිමත් අධ්‍යාපනික වැඩසටහනක් ලෙස විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් 2007 වසරේ ආරම්භ කරන ලදී. "ජාතික පාසල" නම් මෙම වැඩසටහන මගින් උදෑසන 4 සිට 5.30 දක්වා උ/පෙළ හා සා/පෙළ සිසුන් උදෙසා වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කරයි. ඒ සඳහා පළපුරුදු ආචාර්ය මණ්ඩලයක් සම්පත් දායකයන් ලෙස යොදා ගෙන ඇත. විෂය කරුණු සකස් කිරීම ඉදිරිපත් කිරීම ඔවුන් විසින් ම සිදුකරනු ලැබේ. සාමාන්‍ය පෙළ සිසුන් ඉලක්ක කර ගත් වැඩසටහන් සඳහා පාසල් ගුරුවරුන් ද, උසස් පෙළ සිසුන් අරමුණු කරගත් වැඩසටහන් සඳහා විශ්වවිද්‍යාල කථිකාචාර්යවරු හා ප්‍රවීණ උපකාරක පන්ති ගුරුවරුන් ද සම්පත් දායකයන් ලෙස සම්බන්ධ වේ. ව්‍යාපාරික අරමුණින් එහා ගිය මහජන සබඳතා අරමුණක් ඇතිව සංහතික මාධ්‍ය මෙම වැඩසටහන් සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරනු දැකිය හැකි ය. මාධ්‍ය ආයතන විවිධ වයස් කාණ්ඩ මුල් කරගෙන විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබේ. ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය, ශිෂ්‍යත්වය, සාමාන්‍ය පෙළ හා උසස් පෙළ යන වයස් කාණ්ඩ මූලික කරගෙන මෙම වැඩසටහන් ප්‍රේක්ෂකයා අතරට ගෙන යනු ලැබේ. එහි දී උසස් පෙළ විෂයන් 18 ක් ද, සාමාන්‍ය පෙළ විෂයයන් 10 ක් සඳහා ද වැඩසටහන් විකාශය වේ.

ජාතික රූපවාහිනියේ අධ්‍යාපන වැඩසටහන් අංශය කොටස් 3 කින් සමන්විත වේ.

1. අධ්‍යාපන සේවා ඒකකය
2. වාර්තා හා විවික්‍රාංග ඒකකය
3. ළමා වැඩසටහන් ඒකකය

විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් නිෂ්පාදනය කරනුයේ අධ්‍යාපන සේවා ඒකකය හා වාර්තා හා විවික්‍රාංග ඒකකය මගිනි. අධ්‍යාපනික සේවයක් හා ආයතනයේ මහජන සබඳතා ක්‍රියාවලියක් ලෙස ජාතික රූපවාහිනිය විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් විකාශය කරනු ලැබේ. මේ කාලය තුළ දැන්වීම් ප්‍රචාරය

නොකරන අතර, ඊට අවශ්‍ය මුදල් සැපයෙන්නේ ආයතනයේ අනෙකුත් වැඩසටහන්වලින් ලැබෙන ලාභයෙනි. වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කරන ගුරුභවතුන් සම්මුඛ පරීක්ෂණයකට ලක් කර තෝරා ගනී. සාමාන්‍ය පෙළ විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් සඳහා කොළඹ නගරයේ ජනප්‍රිය පාසල්වල ගුරුභවතුන් යොදා ගනු ලැබේ. ගුරුභවතුන් තෝරා ගැනීම, ගුරුභවතුන් පුහුණු කිරීම, උගන්වන පාඩම් තීරණය කිරීම හා වැඩසටහනේ ප්‍රමිතිය ආරක්ෂා කිරීම ජාතික රූපවාහිනිය මගින් සිදුකරන අතර ඉදිරිපත් කරන විෂය කරුණු සැකසීම හා අනුමාන ප්‍රශ්න පත්‍ර සකස් කිරීම ගුරුභවතුන් විසින් සිදු කරනු ලැබේ. 1982 වසරේ ආරම්භ කළ ජාතික රූපවාහිනියේ අධ්‍යාපන රූපවාහිනියට පසු 1999 වසරේ ස්වාධීන රූපවාහිනියත්, 2009 වසරේ සිරස රූපවාහිනියායතනයත් අධ්‍යාපන විකාශන ආරම්භ කර ඇත. විභාග ඉලක්ක කර නොගන්න ද විෂය දැනුම ලබාදීම සඳහා ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය ද නැණස නමින් අධ්‍යාපන වැඩසටහනක් 2001 වර්ෂයේ දී ආරම්භ කරන ලදී. ජාතික පාසලට අමතරව ස්වාධීන රූපවාහිනියේ තක්සලාව හා සිරස රූපවාහිනියේ A3 වැඩසටහනත් විකාශනය විය. Covid-19 හේතුවෙන් පාසල් තාවකාලිකව වසා දැමීම නිසා ජාතික රූපවාහිනිය මගින් Edu.com රූපවාහිනි Classroom වැඩසටහන හා ස්වාධීන රූපවාහිනියේ ITN ටෙලිවිෂන් ඉස්කෝලේ වැඩසටහන මගින් සාමාන්‍ය පෙළ හා උසස් පෙළ විෂය නිර්දේශවලට අදාළව වැඩසටහන් ප්‍රචාරය කිරීම ආරම්භ කරන ලදී.

භූගෝලීය පිහිටීමත් ආර්ථික තත්ත්වයත් හේතු කොට ගෙන ප්‍රවාහනයේ දී කාලය හරස් වීම නිසාත් හොඳ ගුරුවරුන්ගෙන් අධ්‍යාපනය ලැබීමට ඇතැම් දරුවන්ට හැකියාවක් නොලැබේ. මේ නිසා සංහතික මාධ්‍යයක් සම්බන්ධ වීම දැයේ දරුවන්ගේ සුඛ සෙත තකා ඉතාමත් වැදගත් වේ. දුප්පත් දරුවන්ටත්, පොහොසත් දරුවන්ට මෙන් රටේ ප්‍රසිද්ධ ප්‍රවීණ දක්ෂ ගුරුවරුන්ගේ ඇසුර රූපවාහිනී මාධ්‍ය හරහා ලබා ගැනීමට මෙයින් හැකියාව ලැබේ. අධ්‍යයන කාර්ය මැනවින් ඉටු කර ගැනීමට පහසුකම් රැසක් රූපවාහිනිය සතුව පවතී. කිසියම් රටක දක්ෂතම ආචාර්යවරුන්ගෙන් මුළු රට ම ප්‍රයෝජනය ගැනීමට හැකි වීම, නගරබද ගම්බද වශයෙන් එක ම වේගයෙන් අධ්‍යාපනය පවත්වාගෙන යාමට හැකිවීම, නවීන තාක්ෂණික උපක්‍රම භාවිත කරමින් කරුණු වඩාත් පැහැදිලි ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමට හැකිවීම මින් සමහරකි. අනෙක් අතට අධ්‍යාපන කාර්යන් සඳහා රූපවාහිනිය භාවිත කිරීමේ අවාසි ද නැත්තේ නොවේ. පන්ති කාමරයක දක්නට ලැබෙන ගුරු ශිෂ්‍ය සම්බන්ධය නොතිබීම, ගුරුවරයාට ශිෂ්‍යයාගේ ප්‍රතිචාරය ලබා ගත නොහැකි වීම ඉන් සමහරකි. කෙසේ නමුත් මේ විෂය පිළිබඳව පවත්වා ඇති පාලිත පර්යේෂණ වලින් අනාවරණය වී ඇත්තේ අධ්‍යාපන මාධ්‍යයක් වශයෙන්

රූපවාහිනියෙන් විප්ලව ප්‍රයෝජන ලබාගත හැකි බවයි (දීසානායක, 1979).

ගුරුවරයා මෙසේ තම දැනුම මාධ්‍යයන් ඔස්සේ ලබා දෙද්දී ශිෂ්‍යයන් ද එම දැනුම ලබා ගැනීමට උනන්දුව දැක්වීම ඉතා වැදගත් වේ. එසේ ම රූපවාහිනී මාධ්‍ය තුළින් එම දැනුම ලබා ගැනීමේ දී ශිෂ්‍යයන් ස්වයං පාලනයක් ඇති කරගෙන ඉතා උනන්දුවෙන් මෙම කරුණු ඉගෙනීම ද ඉතා වැදගත් වේ. එමෙන් ම ගුරුවරයා කුමන භාෂාවක් යොදා ගෙන එම අදහස් ශිෂ්‍යයන්ට ලබා දුන්න ද තමාට හුරු පුරුදු වදන්වලින් එම කරුණ තේරුම් ගැනීම තුළ ද මෙම කර්තව්‍යය සාර්ථක වනු ඇත. මේ අනුව පණිවිඩය නිවැරදිව සකස් කොට ඉදිරිපත් කිරීම ඉතා වැදගත් බව දක්වා ඇත. එනම් සිසුන්ගේ පාඩම් සිසුන්ගේ අවධානය දිනා ගත හැකි පරිදි සකස් විය යුතු බවයි. ඉතා ම විධිමත් ආකාරයට පාඩම් සකස් විය යුතු බව ඉන් අදහස් කෙරේ. එසේ ම තමා ඉලක්ක කරන ග්‍රාහක පිරිසට වටහා ගත හැකි භාෂාවක් (පොදු භාෂාවක්) යොදා ගැනීම ඉතා ම වැදගත් වේ. එය සන්නිවේදනයේ ඵලදායීතාව රඳවා ගැනීමට ඉවහල් වේ. එපමණක් නොව මෙසේ විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී ශිෂ්‍යයන් බලාපොරොත්තු වන ආකාරයට ඔවුන්ගේ ම අත්දැකීම් සම්බන්ධ කොට එම අවශ්‍යතා සපුරන්නේ නම් එය ඉතා ම සාර්ථක වේ. කෙසේ වෙතත් රූපවාහිනී මාධ්‍යයෙන් වැඩසටහනක් ඉදිරිපත් කිරීමේ දී ඒ පිළිබඳව විශේෂ අවධානයක් යොමු කළ යුතු ය. එසේ සිදු කරන ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය මාධ්‍ය හා ක්‍රියාකාරකම්වල ප්‍රයෝජන රැසකි.

1. තර්‍ය අත්දැකීම් ඔස්සේ ශිෂ්‍යයාගේ දැනුම වර්ධනය කරයි.
2. ඉගෙනීම වඩාත් ප්‍රසන්න වූ ද, සිත් කා වද්දන්නා වූ ද එකක් බවට පත් කරයි.
3. ශිෂ්‍ය සාධන මට්ටම වර්ධනය කරයි.
4. සජීවී සංකල්ප ජනනය කරයි.
5. විවිධත්වයෙන් හා ගැඹුරින් යුතුව විෂය සාධනය ප්‍රවර්ධනය කරමින් ප්‍රතිසාධනයට ප්‍රබල ලෙස අවස්ථාව සපයයි.
6. ශිෂ්‍යයාගේ වාග් මාලාව හා නිර්මාණ කුසලතා වර්ධනය කරයි.
7. ක්‍රියාත්මක සහභාගීත්වය තුළින් ශිෂ්‍යයාගේ මනෝ වාලක කුසලතා ප්‍රවර්ධනය කරයි.
8. ස්වාධ්‍යතාව හා ස්වීය පරීක්ෂණයන්ට හා ක්‍රියාකාරීත්වයන්ට ශිෂ්‍යයා උනන්දු කරවයි. (ගුණසේකර, 1994:29-30)

රූපවාහිනිය ඒක පාර්ශ්වීය මාධ්‍යයක් බැවින් සිසුන්ට තම ගැටලු එම ගුරුවරයා සමග සාකච්ඡා කිරීමට හැකියාවක් නොලැබේ. ගුරුවරයාට වුව ද තම ඉගැන්වීම පිළිබඳව ප්‍රතිපෝෂණයක් ලබා ගැනීමට හැකියාවක් නොලැබේ. එමෙන් ම පොතක් කියවද්දී මෙන් සෙමෙන් ඒ පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීමට හැකියාවක් මෙමගින් නොලැබේ. එක් රූප

රාමුවකින් තවත් රූප රාමුවකට මාරුවීමේ දී ශිෂ්‍යයාට ඒ පිළිබඳව ලැබෙන අවබෝධය අවම විය හැකි ය. ඇතැම් විට මෙම වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කිරීමට යොදා ගන්නා කාලය ද අසාර්ථක විය හැකි ය. මන්ද ශිෂ්‍යයා ඒ පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීමට හැකියාවක් නොමැති අවස්ථාවක මෙය සිදු විය හැකි ය. ගුරුවරයා හා ශිෂ්‍යයා අතර පවතින සබඳතාව ද මින් ගිලිහී යා හැකි ය. එමගින් ශිෂ්‍යයා මෙන් ම ගුරුවරයා ද යාන්ත්‍රික විය හැකි ය. මේ ආකාර වූ විවිධ ගැටලු ගණනාවක් ම අධ්‍යාපනික රූපවාහිනී වැඩසටහන්වලින් සිදුවිය හැකි ය. නමුත් සාර්ථක අධ්‍යාපනික රූපවාහිනී වැඩසටහනක තිබිය යුතු ලක්ෂණ පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ.

1. හොඳ අධ්‍යාපන වැඩසටහනක දෘශ්‍ය හා ශ්‍රව්‍ය යන අංශ දෙක අතර මනා ගැලපීමක් හා පූර්ණ සම්බන්ධීකරණයක් තිබිය යුතු ය.
2. අධ්‍යාපන රූපවාහිනිය වඩාත් හොඳ වන්නේ ඉගැන්වීම පිළිබඳ සාම්ප්‍රදායික අර්ථයෙන් තරමක් බැහැර වූ විට ය.
3. හොඳ වැඩසටහනක් සිසුන් උත්තේජනය කළ යුතු ය.
4. අධ්‍යාපන රූපවාහිනී වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ඉතාමත් හොඳ රූපවාහිනී ගුරුවරයකු හෝ වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කරන්නකු හෝ තෝරා ගත යුතු ය.
5. හොඳ රූපවාහිනී අධ්‍යාපන වැඩසටහනක සුළු වශයෙන් හෝ භාසයක් අඩංගු වීම සුදුසු ය.
6. හොඳ රූපවාහිනී වැඩසටහනක භාෂාව ද සරල විය යුතු ය.
7. සංගීතය හා ශබ්ද මනා ලෙස උපයෝගී කර ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.
8. රූපවාහිනී වැඩසටහන්වල අන්තර්ගතය නවතම කරුණුවලින් ද සමන්විත විය යුතු ය.
9. හොඳ රූපවාහිනී වැඩසටහනක් සිසුන් වෙත නොයෙකුත් මතිමතාන්තර බලෙන් පැටවීමෙන් වැලකී සිටිය යුතු ය (කුලසේකර, 1992: 107-111).

අධ්‍යාපන රූපවාහිනිය පිළිබඳව විවිධ පර්යේෂණ මීට පෙර සිදුකර ඇතත් එහි ඵලදායීතාව පිළිබඳව සිදු කළ අධ්‍යයන සීමිත ය. විභාග සත්කාරක වැඩසටහනේ ඵලදායීතාව රඳා පවතින්නේ ගුරුභවතුන් හා පාසල් සිසුන් ඉන් නිසි ඵල ලබාගන්නේ ද යන්න මත ය. මහාචාර්ය විල්බර් ශ්‍රාම් දක්වන ලෙස අධ්‍යාපන රූපවාහිනියේ සාර්ථකත්වය ඉදිරිපත් කිරීමේ සරල බව, විෂය කරුණුවල පැහැදිලි සංවිධානය, සිසුන්ගේ පෙළඹවීම, ප්‍රතිඵල පිළිබඳ අවබෝධය හා භාවිත වන කරුණු මත රඳා පවතින බවයි. පාසල් සිසුන්ගේ වැදගත් කඩඉම් විභාගයක් වන සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය ඉලක්ක කොට ජාතික රූපවාහිනියේ විකාශනය වන "ජාතික පාසල" විභාග සත්කාරක වැඩසටහනේ ඵලදායීතාව අධ්‍යයනය කිරීම කාලෝචිත ය. එම අධ්‍යයනය ප්‍රධාන පාර්ශ්ව

කිහිපයකට වැදගත් වේ. රජයට, සංහතික මාධ්‍යවලට, සම්පත් දායකයන්ට, ගුරුවරුන්ට හා ශිෂ්‍යයන්ට පර්යේෂණය වැදගත් වන්නේ කෙසේදැයි විමසා බැලිය හැකිය. කරුණු කිහිපයක් නිසා රජයට මෙම පර්යේෂණය වැදගත් වේ. රූපවාහිනී ආයතනවලට තනිව ම මෙම වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඉඩ නොදී රජයේ අනුග්‍රහය ද ලබා දෙන්නේ නම් තවදුරටත් මේ මාධ්‍ය සත්කාරය ඉටු කිරීමේ හැකියාවක් මෙම පර්යේෂණයෙන් ලැබේ. ඒ හරහා රජයට සිය ප්‍රතිරූපය ගොඩනගා ගැනීමට මෙන් ම ප්‍රතිපත්ති සඳහා ද ප්‍රයෝජනයක් ලැබේ. විශේෂයෙන් ම රටේ සංවර්ධනය මැනීමේ දී අධ්‍යාපනයට සුවිශේෂී තැනක් හිමිවන නිසා ඒ අරමුණ කරා ළඟා වීමට ද මෙයින් රුකුලක් ලැබේ. ඒ කුළින් රජයේ අනවශ්‍ය වියදම් අවම කර ගැනීමට ද හැකියාවක් ලැබේ. සංහතික මාධ්‍ය සඳහා ද විභාග සත්කාරක වැඩසටහන්වලින් විශාල මෙහෙයක් ඉටු වේ. සංහතික මාධ්‍යයේ ප්‍රතිරූපය නංවා ගැනීමට ජනප්‍රසාදය වැඩි කර ගැනීමට එය ඉවහල් වේ. එසේ ම එය මහජන සබඳතා ක්‍රියාවලියක් වැනි ය. මෙවැනි පර්යේෂණයක් කුළින් එය වඩාත් හොඳින් සිදුකළ හැකි ආකාරය පිළිබඳව මාධ්‍ය ආයතනවලට ද අවබෝධයක් ලැබිය හැකිය.

එසේ ම මෙම විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කරන සම්පත් දායකයන් වන ගුරුවරුන්ට ද සිය ප්‍රතිරූපය, කුසලතා වර්ධනය කර ගැනීමට මෙය ඉවහල් වේ. විශේෂයෙන් ප්‍රවීණ ගුරුවරුන්ට සිය ජනප්‍රසාදය වැඩිකර ගැනීමටත්, සිය පෞද්ගලික පන්ති කරා එන සිසුන් ප්‍රමාණය වැඩිකර ගැනීමටත් හැකියාව ලැබේ. මෙවැනි පර්යේෂණයක් හරහා ඔවුන්ට ද තමා පිළිබඳ ඇගයීමක් සිදුකිරීමට ද, සිය කුසලතා වර්ධනය කර ගැනීමට ද, අවකාශය ලැබේ. පාසල් ගුරුවරුන්ට ද විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් හරහා සිය ඉගැන්වීමේ කටයුතුවලට ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගත හැකි ය. සිය අඩුපාඩු හඳුනා ගැනීමටත්, සිය ඉගැන්වීමේ කටයුතුවලට පහසු ක්‍රම උපයෝගී කර ගැනීමටත් මෙම පර්යේෂණය හරහා ඔවුන්ට ද තොරතුරු ලබා ගත හැකි ය. පාසල් ශිෂ්‍යයන්ට ද මෙමගින් විශාල මෙහෙයක් ඉටු වේ. ඔවුන් පාසලෙන් ලබා ගන්නා දැනුමට අමතරව විෂය දැනුමක් ලබා ගැනීමටත්, විභාගය සඳහා සූදානම් වීමටත්, විෂය කරුණු පහසුවෙන් මතකයේ රඳවා ගැනීමටත් හැකියාව ලැබේ. විශේෂයෙන් ඇත ප්‍රදේශවල දරුවන්ට ප්‍රවීණ ගුරුවරුන්ගෙන් නොමිලේ ම දැනුම ලබා ගැනීමටත් හැකියාව ලැබේ. මෙම පර්යේෂණය හරහා ඊට ඇති බාධා හා අඩුපාඩු හඳුනාගෙන ඒවා අවම කරගෙන වඩාත් ගුණාත්මක වැඩසටහන් ලබා දීමටත් හැකියාව ලැබේ. මේ ආකාරයට ඒ පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම මගින් නිවැරදි නිගමනවලට එළඹීම මගින් රටේ සංවර්ධනය උදෙසා එය යොදාගත හැකි ආකාරය ද තීරණය කළ හැකි වේ. පර්යේෂණයේ අරමුණු 03 ක් තිබේ. ඒ 1. "ජාතික පාසල" විභාග සත්කාරක වැඩසටහන තුළින් සාමාන්‍ය පෙළ සිසුන්ට ලැබෙන පිටිවහල

අධ්‍යයනය කිරීම, 2. "ජාතික පාසල" විභාග සත්කාරක වැඩසටහන තුළින් සාමාන්‍ය පෙළ ගුරුවහවතුන්ගේ ඉගැන්වීමේ ක්‍රියාවලියට ලැබෙන පිටිවහල අධ්‍යයනය කිරීම හා 3. "ජාතික පාසල" විභාග සත්කාරක වැඩසටහන සාමාන්‍ය පෙළ සිසුන් කොපමණ ප්‍රතිශතයක් නරඹන්නේ ද යන්න හඳුනා ගැනීමයි. පර්යේෂණ ගැටලු වූයේ, 1. "ජාතික පාසල" විභාග සත්කාරක වැඩසටහන සාමාන්‍ය පෙළ සිසුන් කොපමණ ප්‍රතිශතයක් නරඹන්නේ ද? 2. "ජාතික පාසල" විභාග සත්කාරක වැඩසටහන තුළින් සාමාන්‍ය පෙළ සිසුන්ගේ අධ්‍යයන කටයුතුවලට පිටිවහලක් ලැබේද? හා 3. "ජාතික පාසල" විභාග සත්කාරක වැඩසටහන තුළින් සාමාන්‍ය පෙළ ගුරුවහවතුන්ගේ ඉගැන්වීමේ ක්‍රියාවලියට පිටිවහලක් ලැබේද? යන්නයි.

2. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

"ජාතික පාසල" විභාග සත්කාරක වැඩසටහනෙන් ශිෂ්‍යයන්ට ලැබෙන පිටිවහල අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා පර්යේෂකයා ප්‍රමාණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කර ඇත. එහි දී සමීක්ෂණ ක්‍රමය යටතේ ලිඛිත ප්‍රශ්නාවලියක් තෝරා ගන්නා ලදී. පර්යේෂකයා විසින් සකස් කරගත් ප්‍රශ්නාවලිය රැගෙන එක් එක් පාසැලට ගොස් දත්ත දායකයා සමඟ සාකච්ඡා කර ප්‍රශ්නාවලිය සම්පූර්ණ කර ගත්තේ ය. ප්‍රශ්නාවලියේ විවෘත ප්‍රශ්න, ලිකර්ට් පරිමාණයේ ප්‍රශ්න ඇතුළත් වේ. මෙහි දී පර්යේෂකයා විභාග සත්කාරක වැඩසටහනෙන් විකාශය කරන විෂයන්ගේ අන්තර්ගතය හා ගුරුවරුන්ගේ ඉගැන්වීමේ ශෛලීන් අධ්‍යයනය නොකළ අතර එම වැඩසටහන නරඹන ප්‍රතිශතය හා ඉන් ඉගැනීමට හා ඉගැන්වීමට ලැබෙන පිටිවහල අධ්‍යයනය කිරීම තුළින් විභාග සත්කාරක වැඩසටහනේ එලදායීතාව අධ්‍යයනය කරන ලදී. සත්භාවවේදයේ පශ්චාත් ප්‍රත්‍යක්ෂමූලවැදී දාර්ශනික ප්‍රවේශයට අනුව දත්ත ගවේෂණය සිදු කරන ලදී. අධ්‍යයනයට පහසු නියැදියක් තෝරා ගන්නා ලදී. බස්නාහිර පළාතේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ තෝරාගත් පාසැල් 10 කින් සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයට පෙනී සිටීමට බලාපොරොත්තු වන 11 වන ශ්‍රේණියේ ඉගෙනුම ලබන සිසුන් 100 ක් තෝරාගත් අතර, සම්පත් දායකයන් වන ගුරුවරු සියල්ල කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පාසැල්වල ගුරුවරු වීම ඊට හේතුවයි. එක් පාසැලකින් සිසුන් 10 දෙනෙක් තෝරා ගත් අතර අධ්‍යයනය සඳහා තෝරා ගන්නා පාසැල් බාලක, බාලිකා, මිශ්‍ර පාසැල් වශයෙන් වර්ග කෙරේ. ශිෂ්‍යයන් හා ශිෂ්‍යයාවන් වෙත වෙන ම අධ්‍යයනය කිරීම එතුළින් අපේක්ෂා කෙරේ. තවද සියලු සිසුන් 11 වන ශ්‍රේණියේ අධ්‍යාපනය ලබන අයයි. එසේ ම කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ තෝරාගත් පාසැල් 10න් සාමාන්‍ය පෙළ විෂයන් උගන්වන ගුරුවරුන් 50 දෙනෙකු තෝරා ගන්නා ලදී. එහි දී එක් පාසැලකින් ගුරුවරු 05 බැගින් තෝරාගන්නා ලදී. එක්රැස් කළ සියලු දත්ත ප්‍රමාණාත්මකව ඉදිරිපත් කිරීම හා විශ්ලේෂණය කිරීම සිදු කර ඇත. එහි දී

සංඛ්‍යාත්මකව අදාළ ගණනය කිරීම් සිදුකර ප්‍රස්තාර සටහන් මගින් දත්ත ඉදිරිපත් කර ඇත.

3. ප්‍රතිඵල හා සාකච්ඡාව

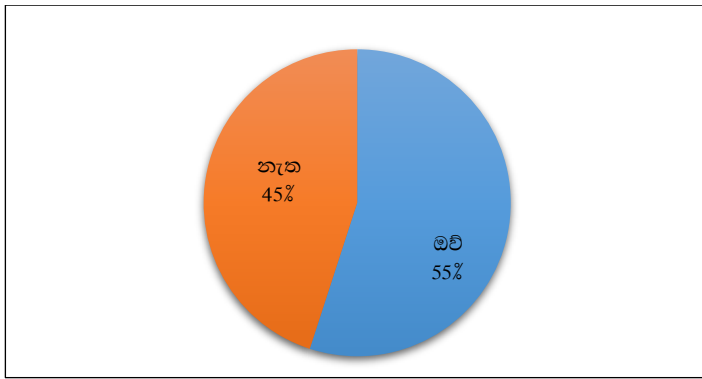
3.1. “ජාතික පාසල” විභාග සත්කාරක වැඩසටහන සාමාන්‍ය පෙළ සිසුන් කොපමණ ප්‍රතිශතයක් නරඹන්නේ ද?

නියැදියේ සිසුන් 55% ක් “ජාතික පාසල” වැඩසටහන නරඹන බව ප්‍රකාශ කරන ලදී. එම වැඩසටහන නරඹන්නේ නැති සිසුන් ප්‍රමාණය ප්‍රතිශතයක් ලෙස 45% කි. මේ අනුව බහුතරයක් ජාතික පාසල වැඩසටහන නරඹන බව පැහැදිලි වේ. ශිෂ්‍යාවන් 60% ක් “ජාතික පාසල” නරඹන අතර ශිෂ්‍යයන්ගේ නරඹන හා නරඹන්නේ නැති පිරිස සමාන වන අතර එහි ප්‍රතිශතය 50% කි. පර්යේෂණයට තෝරාගත ගුරුභවතුන්ගෙන් ප්‍රතිශතයක් ලෙස 70% ක් නරඹන අතර නොබලන ප්‍රතිශතය 30% කි. ඒ අනුව ගුරුභවතුන්ගෙන් වැඩි

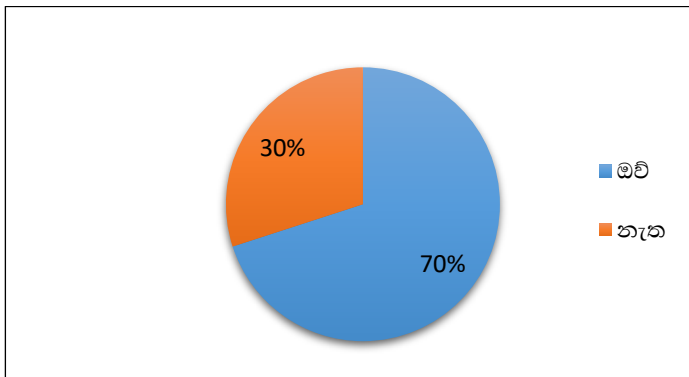
පිරිසක් “ජාතික පාසල” වැඩසටහන නරඹන බව පැවසිය හැකිය. නියැදියට සහභාගී වූ ගුරුවරියන්ගෙන් 80% “ජාතික පාසල” වැඩසටහන නරඹන අතර නරඹන්නේ නැති ප්‍රතිශතය 20% කි. ගුරුවරියන්ගේ නරඹන ප්‍රතිශතය වැඩි ය. පිරිමි ගුරුවරුන් වැඩි දෙනෙකු “ජාතික පාසල” නරඹන අතර එය 60% ක ප්‍රතිශතයකි. නොබලන පිරිස 40% කි. මේ අනුව පිරිමි ගුරුවරුන්ගෙන් වැඩි ප්‍රතිශතයක් “ජාතික පාසල” නරඹන බව පැවසිය හැකිය.

3.2. “ජාතික පාසල” විභාග සත්කාරක වැඩසටහන තුළින් සාමාන්‍ය පෙළ සිසුන්ගේ අධ්‍යයන කටයුතුවලට පිරිවහලක් ලැබේ ද?

වසරකට අඩු කාලයක සිට “ජාතික පාසල” නැරඹූ පිරිස වැඩි වූ අතර එය ප්‍රතිශතයක් ලෙස 37% කි. මාස 06 -12 අතර “ජාතික පාසල” නැරඹූ අය කිසිවකු නොවී ය. වසරකට වැඩි කලක සිට එය නරඹා තිබුණේ ප්‍රතිශතයක් ලෙස 27% කි. මෙහි දී සාමාන්‍ය පෙළ විද්‍යාව විෂයට අදාළ විභාග සත්කාරක වැඩසටහන නරඹන ගණන 90% කි.

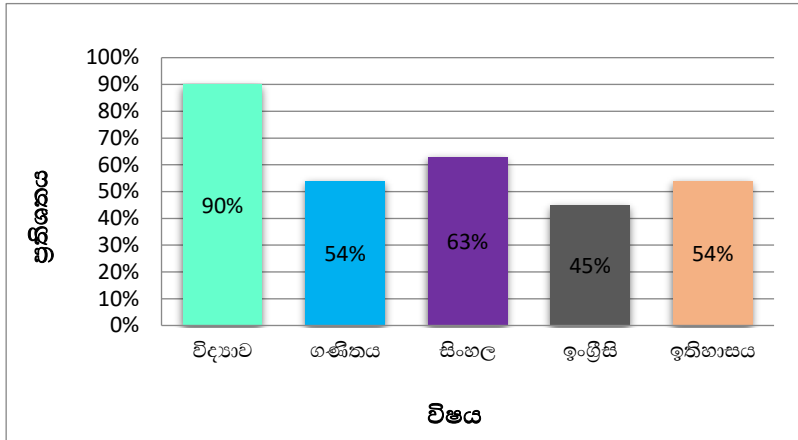

රූපසටහන 1. “ජාතික පාසල” නරඹන ප්‍රමාණය

රූපසටහන 2. “ජාතික පාසල” නරඹන ගුරුභවතුන් ප්‍රමාණය

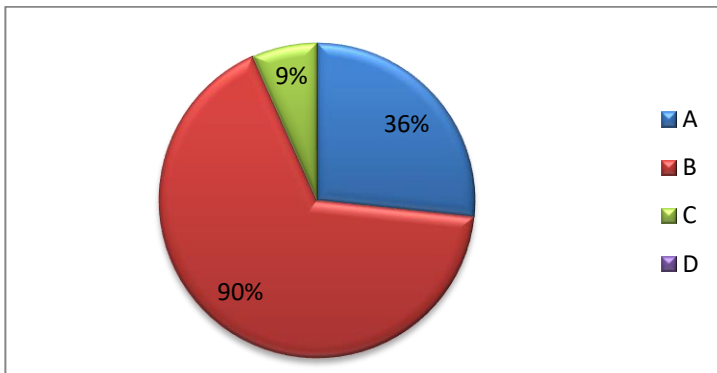

රූපසටහන 3. ජාතික පාසල වැඩසටහනේ නරඹන විෂයන්

දෙවනුව සිංහල විෂය වැඩි පිරිසක් නරඹන අතර එහි 63% ක ප්‍රතිශතයක් ඇත. අඩුම පිරිසක් නරඹන්නේ ඉංග්‍රීසි විෂයට අදාළ විභාග සත්කාරක වැඩසටහන යි. එහි 45% ක ප්‍රතිශතයක් පෙන්වුම් කරන ලදී. නියැදියෙන් “ජාතික පාසල” නරඹන පිරිස ඉහත විෂයන්ට අදාළ විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් පමණක් නරඹන බව හඳුනාගත හැකි විය.

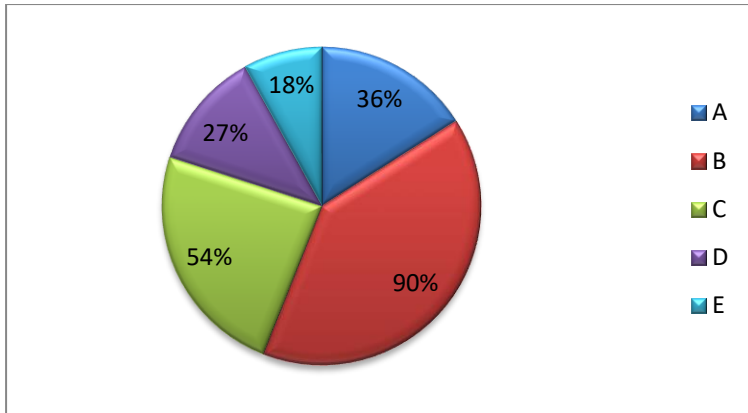
බවයි. පාසලේ උගන්වන කරුණු ජාතික පාසලේ උගන්වන කරුණුවලට වඩා ගැටලු සහිත බව කිසිවකුත් ප්‍රකාශ නොකරන ලදී. “ජාතික පාසල” වැඩසටහනේ උගන්වන කරුණු පාසලේ උගන්වන කරුණුවලට සමාන බව 36% ක් ප්‍රකාශ කරන ලදී. මේ අනුව වැඩි පිරිසකගේ අදහස වූයේ පාසලේ ඉගෙනගන්නා කරුණු වඩාත් සරලව “ජාතික පාසල” වැඩසටහන මගින් පැහැදිලි කරන බව යි.

“ජාතික පාසල” වැඩසටහන නැරඹීමෙන් පසු 90% පැවසුවේ පාසලේ දී උගන්වන කරුණු “ජාතික පාසල” වැඩසටහන මගින් සරලව පැහැදිලි කරන

රූපසටහන 4. “ජාතික පාසල” වැඩසටහන පිළිබඳ අදහස

- A - ජාතික පාසල වැඩසටහනේ උගන්වන කරුණු පාසලේ උගන්වන කරුණුවලට සමාන ය.
- B - පාසලේ දී උගන්වන කරුණු “ජාතික පාසල” වැඩසටහනේ දී සරලව පැහැදිලි කෙරේ.
- C - පාසලේ උගන්වන කරුණුවලට වඩා පරස්පර විරෝධී අවස්ථා “ජාතික පාසල” වැඩසටහනේ ඇත.
- D - පාසලේ උගන්වන කරුණු ජාතික පාසලේ කරුණුවලට වඩා ගැටලු සහිත ය

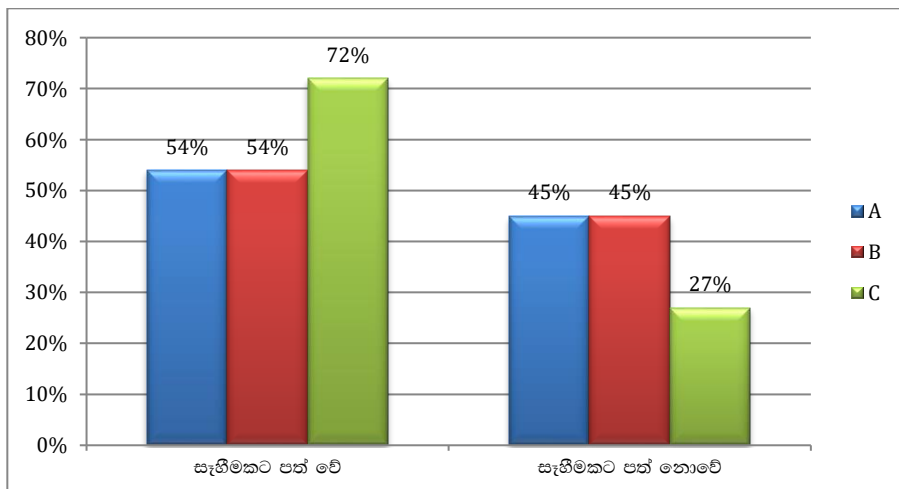

රූපසටහන 05. "ජාතික පාසල" වැඩසටහනේ ගුණාත්මක බව

- A - පාසලේ උගන්වන දේ වඩාත් තහවුරු වේ.
- B - පාසලේ උගන්වන දෑ වල උනන්දු අනාවරණය වේ.
- C - විෂය දැනුම වර්ධනය වේ.
- D - පාසලට වඩා ප්‍රායෝගික අවබෝධය ලැබේ.
- E - විෂය බාහිර අතිරේක දැනුමක් ලැබේ.

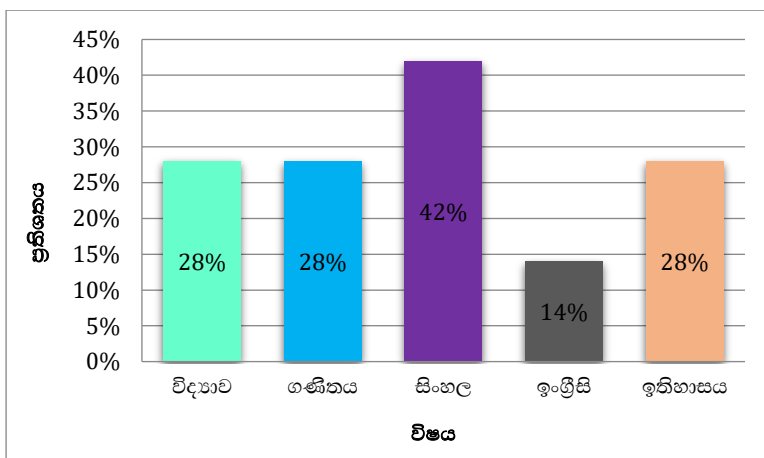
ඕනෑම දෙයක ගුණාත්මක බව ඉතා වැදගත් වේ. "ජාතික පාසල" වැඩසටහන නිසා පාසලේ උගන්වන දෑ වල උනන්දු අනාවරණය වන බව බොහෝ දෙනාගේ අදහස යි. "ජාතික පාසල" නරඹන අයගෙන් 90% ප්‍රකාශ කර ඇත්තේ එම අදහස යි. විෂය දැනුම වර්ධනය වන බව 54% ක් ප්‍රකාශ කර ඇත. පාසලේ උගන්වන දෑ වඩාත් තහවුරු වන බව 36% කගේ අදහස යි. පාසලට වඩා ප්‍රායෝගික

අවබෝධයක් ලැබෙන බව 27% ක් ද විෂය බාහිර දැනුමක් ලැබෙන බව 18% ක් ද ප්‍රකාශ කර ඇත. මේ අනුව පාසලේ උගන්වන දෑ වල උනන්දු අනාවරණය කර ගැනීමට "ජාතික පාසල" වැඩසටහන උපකාර වන බව බොහෝ දෙනාගේ අදහස යි. ජාතික පාසල වැඩසටහනේ ඵලදායීතාව සෙවීමේ දී මේ කරුණු ඉතා වැදගත් වේ.

රූපසටහන 6. "ජාතික පාසල" වැඩසටහනේ සැහීමකට පත්වන ප්‍රකාශ

- A - ඉගැන්වීමේ ක්‍රම
- B - ප්‍රදර්ශනය කරනු ලබන ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම්
- C - ඉදිරිපත් කරන ගුරුවහවුන්

රූපසටහන 7. “ජාතික පාසල”වැඩසටහනේ නරඹන විෂයන්

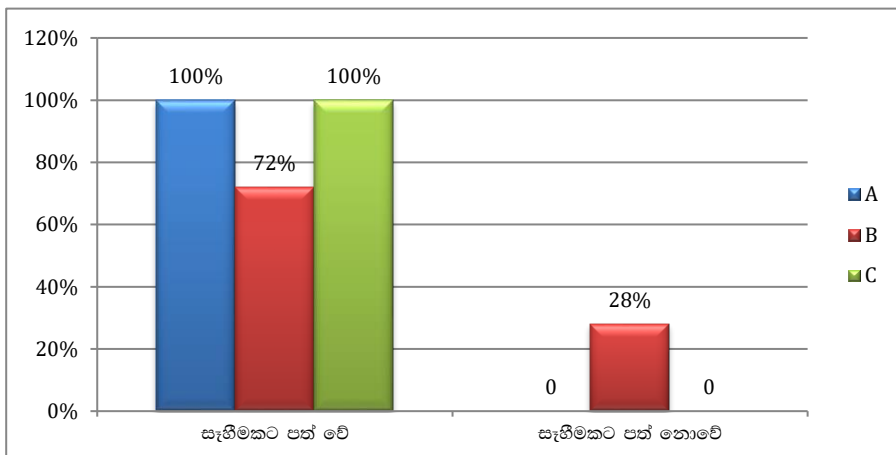
වැඩසටහන ඉදිරිපත් කරන ගුරුභවතුන් ගැන 72% ක් සැහීමකට පත් වේ. ඊට හේතු ලෙස බොහෝ දෙනකු පැවසුවේ ගුරුභවතුන් සරලව හා පැහැදිලි ලෙස ඉගැන්වීමේ කටයුතු සිදු කරන බවයි. ඉගැන්වීමේ ක්‍රම පිළිබඳව 54% ක් සැහීමකට පත් වන බව ප්‍රකාශ කරන ලදී. ඊට හේතු ලෙස ඔවුන් ප්‍රකාශ කළේ විෂය කරුණු සරල ලෙස ඉදිරිපත් කිරීම, උදාහරණ සහිතව ඉදිරිපත් කිරීම හා ඇතැම් විෂය කරුණු නාට්‍යානුසාරයෙන් ඉදිරිපත් කිරීමයි. ඉදිරිපත් කරන ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳව ද 54% ක් සැහීමකට පත් වන බව ප්‍රකාශ කරන ලදී. ඊට හේතු ලෙස ඔවුන් ප්‍රකාශ කළේ රූපසටහන් හා සිතියම් භාවිතය, විෂය කරුණුවලට අදාළ උපකරණ පෙන්වීම, කෙටි සටහන් දායක මාධ්‍යයෙන් පෙන්වීම, විද්‍යා විෂයට අදාළ පර්යේෂණ ප්‍රායෝගිකව ඉදිරිපත් කිරීම යි. සැහීමකට පත් නොවන කරුණක් ලෙස ඔවුන් ප්‍රකාශ කළේ දායක මාධ්‍ය ඔස්සේ ඉදිරිපත් කරන කෙටි සටහන් ලියා ගැනීමට කාලය ප්‍රමාණවත් නැති බවයි. එසේ ම විභාග ඉලක්ක කරගෙන ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කිරීම පිළිබඳව ද බොහෝ දෙනෙක් ප්‍රසාදය පළ කළහ.

අනෙකුත් විභාග සත්කාරක වැඩසටහන්වලට සාපේක්ෂව “ජාතික පාසල”වැඩසටහනේ ඔවුන් දකින සුවිශේෂතා ලෙස 86% ක් ම ප්‍රකාශ කර සිටියේ පැහැදිලි කිරීම් අතින් “ජාතික පාසල” අන් වැඩසටහන්වලට වඩා විශේෂ බව යි. 80% කගේ අදහස වූයේ විභාග ප්‍රශ්නපත්‍ර සාකච්ඡා කිරීම

සුවිශේෂී බවයි. 66% ක් ප්‍රකාශ කර සිටියේ “ජාතික පාසල” වැඩසටහනෙන් ප්‍රායෝගික අවබෝධයක් ලබා දෙන බව යි. “ජාතික පාසල” වැඩසටහන නරඹන අයගෙන් 55% ප්‍රකාශ කර සිටියේ “ජාතික පාසල” නැරඹීමෙන් විෂය දැනුම වර්ධනය වන බව යි. “ජාතික පාසල” වැඩසටහන පන්ති කාමරයේ ඉගැන්වීම්වලට වඩා පරිපූරණ බව 27% පිරිසක් ප්‍රකාශ කර තිබුණි. පාසලේ හා “ජාතික පාසල” වැඩසටහනේ ඉගැන්වීම් අතර වෙනසක් නැත යන්නට කිසිදු අයෙක් ප්‍රතිචාර දක්වා තිබුණේ නැත. එයින් පෙනී යන්නේ එම දෙකේ ඉගැන්වීම්වල වෙනසක් ඇති බව යි. මේ අනුව 55% ක් වූ වැඩි අගයකගේ මතය වූයේ “ජාතික පාසල” වැඩසටහන විෂය දැනුම වර්ධනයට ඉවහල් වන බව යි.

3.3. “ජාතික පාසල” විභාග සත්කාරක වැඩසටහන තුළින් සාමාන්‍ය පෙළ ගුරුභවතුන්ගේ ඉගැන්වීමේ ක්‍රියාවලියට පිටිවහලක් ලැබේ ද?

“ජාතික පාසල”නරඹන අයගෙන් වැඩි දෙනෙක් වසරකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ එම වැඩසටහන නරඹති. ප්‍රතිශතයක් ලෙස එය 58% කි. මාස 9-12 අතර අය 28% ක් ද, මාස 6-9 ත් අතර අය 14% ක් ද විය. මාස 6 ට අඩු කලක දී “ජාතික පාසල” නැරඹීම ආරම්භ කළ කිසිවෙක් නොවී ය. මේ නිසා ගුරුභවතුන් වැඩි දෙනකුට “ජාතික පාසල” වැඩසටහන පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇත.

රූපසටහන 8. "ජාතික පාසල" වැඩසටහනේ සැහීමකට පත්වන ප්‍රකාශ

- A - ඉගැන්වීමේ ක්‍රම
- B - පුද්ගලික කරනු ලබන ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම්
- C - ඉදිරිපත් කරන ගුරුභවතුන්

පුද්ගලික කරනු ලබන ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳව 72% ක් සැහීමකට පත්වන අතර 28% ක් සැහීමකට පත් නොවේ. ඉදිරිපත් කරන ගුරුභවතුන්ට හා ඉගැන්වීමේ ක්‍රමවලට සැහීමකට පත්වීමට හේතු ලෙස ගුරුභවතුන් ප්‍රකාශ කළේ විෂය බාහිර කරුණු සාකච්ඡා කිරීම, විභාග ඉලක්ක කර ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කිරීම හා උදාහරණ සහිතව විෂය කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමයි. පුද්ගලික කරනු ලබන ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සැහීමට පත්වීමට හේතු ලෙස විෂයට අදාළ උපකරණ පෙන්වීම, කෙටි සටහන් ඉදිරිපත් කිරීම, විද්‍යා විෂයට අදාළ ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් ඉදිරිපත් කිරීම, රූපසටහන්, සිතියම් ආදිය භාවිතයට ගැනීම ද සඳහන් කරන ලදී. ජාතික පාසල" වැඩසටහනේ තොරතුරු ඉගැන්වීමේ කාර්යයට යොදා ගැනීමට ගුරුභවතුන් විසින් හේතු කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරන ලදී.

1. ප්‍රායෝගික දැනුම ලැබීම
2. යොදා ගන්නා උපකරණ ඉගැන්වීමේ දී භාවිත කළ හැකි වීම.
3. ඉදිරිපත් කරන කෙටි සටහන් ඉගැන්වීමේ දී භාවිත කළ හැකි වීම.
4. සිංහල සාහිත්‍යයට අදාළ නාට්‍ය, කවි ආදිය නිර්මාණාත්මකව ඉදිරිපත් කිරීම.
5. පොළවේ ඇති විය හැකි ගැටලු සාකච්ඡා කිරීම

4. නිගමනය සහ නිර්දේශ

නියැදියෙන් 55% ක ප්‍රතිශතයක් ජාතික පාසල වැඩසටහන නරඹන බව ප්‍රකාශ කර ඇත. ජාතික පාසල නරඹන අයගෙන් 55% ක් ශිෂ්‍යාවන් වන අතර

අධ්‍යයනයට සහභාගී වූ ශිෂ්‍යාවන්ගෙන් 60% ක් ජාතික පාසල වැඩසටහන නරඹන බව සනාථ විය. ගුරුභවතුන්ගෙන් 70%ක් ජාතික පාසල වැඩසටහන නරඹන අතර ඉන් ද වැඩි ප්‍රතිශතයක් ගුරුවරියන් ය. අධ්‍යයනයට සහභාගී වූ ගුරුවරියන්ගෙන් 80%ක් ජාතික පාසල නරඹන බව හඳුනා ගත හැකිය. ජාතික පාසල වැඩසටහන නරඹන කිසි ම ශිෂ්‍යයෙක් නිවසට පැමිණ උගන්වන ගුරුවරුන්ගේ සේවය ලබා නොගනිති. ජාතික පාසල වැඩසටහන නොබලන සිසුන්ගෙන් 55%ක් නිවසට පැමිණ උගන්වන ගුරුවරුන්ගේ සේවය ලබා ගනී. සිසුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් නරඹන්නේ විද්‍යාව හා සිංහල විෂයයන්ට අදාළ විභාග සත්කාරක වැඩසටහන් ය. විද්‍යාව 90%ක් ද, සිංහල විෂයය 63%ක් ද නරඹනු ලැබේ. පර්යේෂණයට සහභාගී වූ ශිෂ්‍යාවන් වැඩි දෙනෙක් නරඹනුයේ විද්‍යාව හා සිංහල විෂයයන්ට අදාළ වැඩසටහන් වන අතර ශිෂ්‍යයන් වැඩි දෙනෙක් නරඹනුයේ විද්‍යාව හා ගණිතය විෂයයන්ට අදාළ විෂයයන් ය.

සිසුන් 90% ක් පැවසුවේ පාසලෙහි උගන්වන කරුණු ජාතික පාසල වැඩසටහන මගින් සරලව පැහැදිලි කරන බවයි. එසේ ම පාසලේ උගන්වන කරුණුවල ආනතා මග හරවා ගැනීමට ජාතික පාසල වැඩසටහන උපකාරී වන බව සිසුන්ගෙන් 90% ක් ප්‍රකාශ කර ඇත. ජාතික පාසල වැඩසටහන නැරඹීමෙන් විෂය දැනුම වර්ධනය වන බව සිසුන් 54% කගේ අදහස යි. මෙම වැඩසටහන හරහා විභාගය ඉලක්ක කොට ප්‍රශ්න සාකච්ඡා කිරීම බෙහෙවින් ප්‍රයෝජනවත් බව සිසුන් වැඩි දෙනෙක් ප්‍රකාශ කර ඇත. විභාගය සඳහා සුදානම් වීමට ජාතික පාසල වැඩසටහන ප්‍රයෝජනවත් බව සිසුන්ගේ අදහස යි. වෙනත් නාලිකාවල ද විභාග

සත්කාරක වැඩසහන් නරඹන සිසුන්ගෙන් 80% ක් ප්‍රකාශ කර සිටියේ විභාග ප්‍රශ්නපත්‍ර සාකච්ඡා කිරීම ජාතික පාසල වැඩසටහනේ සුවිශේෂත්වයක් බවයි. එසේ ම අන් නාලිකාවල විභාග සත්කාරක වැඩසටහන්වලට වඩා විෂය කරුණු පැහැදිලි කිරීම සුවිශේෂ බව සිසුන් 86% ක් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ජාතික පාසල නරඹන ශිෂ්‍යාවන්ගෙන් 83% ක් ජාතික පාසල නැරඹීමෙන් විෂය දැනුම වර්ධනය වන බව ප්‍රකාශ කර ඇත. ජාතික පාසල වැඩසටහන ඉදිරිපත් කරන ගුරුභවතුන් පිළිබඳ, ප්‍රදර්ශනය කරනු ලබන ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ, ඉගැන්වීම් ක්‍රම පිළිබඳව බොහෝ දෙනෙක් සැහීමකට පත් වේ. ඉගැන්වීමේ ක්‍රම පිළිබඳව ගුරුභවතුන් 100% ක් ද සිසුන් 54% ක් ද සැහීමකට පත් වේ. ප්‍රදර්ශනය කරනු ලබන ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳව ගුරුභවතුන් 72% ක් ද, සිසුන් 54% ක් ද සැහීමකට පත්වේ. නාට්‍යානුසාරයෙන් ඉදිරිපත් කිරීම, සජීවීව පර්යේෂණ සිදුකිරීම, දුරස්ථ හා දුර්ලභ සතුන්, ස්ථාන නැරඹීමට හැකි වීම, දෘශ්‍ය කෙටි සටහන් ලබා දීම, මතක තබා ගැනීමේ ක්‍රම කියා දීම, ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය මාධ්‍යයක් ලෙස රූපවාහිනී මාධ්‍යයෙන් ලැබෙන පිටිවහල ඊට හේතු ලෙස හඳුනා ගත හැකිය. ගුරුභවතුන් බොහෝ දෙනෙක් සිය වෘත්තීය කුසලතා වර්ධනය කර ගැනීමට ජාතික පාසැල වැඩසටහන උපයෝගී කර ගනී. ගුරුභවතුන්ගෙන් 100% ක් ප්‍රකාශ කර සිටියේ සිය ඉගැන්වීමේ කාර්යට ජාතික පාසල වැඩසටහන පිටිවහලක් වන බවයි.

1. ප්‍රේක්ෂක ප්‍රතිචාර අධ්‍යයනය කරමින් ඊට ගැළපෙන ලෙස ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනයේ විෂය මාලාවලට අනුකූලව වැඩසටහන්වල ගුණාත්මක භාවය වැඩි කළ යුතු ය.
2. සිසුන්ගේ උත්තේජනය වැඩිවන ලෙස ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් වර්ධනය කිරීම
3. ජාතික පාසල හරහා විභාග ඉලක්ක කරගෙන පාසල් මට්ටමින් වැඩමුළු ක්‍රියාත්මක කිරීම.
4. එම වැඩමුළුවලට එම පාසල්වල ගුරුභවතුන්ගේ අදහස් ද යොදා ගැනීම.
5. දෘශ්‍ය මාධ්‍යයෙන් ලබා දෙන කෙටි සටහන් ලිවීමට දැනට වඩා වැඩි කාලයක් ලබා දීම.
6. අදාළ වැඩසටහන් තැටි ගත කර පාසල් කාලයේ දී නැරඹීමට කටයුතු කළ හැකිය.
7. ඊට අවශ්‍ය උපකරණ කලාප අධ්‍යාපන ආයතනය මගින් ලබා ගැනීම.
8. අදාළ වැඩසටහන්වල සාරාංශය මාසිකව පුවත්පතකින් හෝ අන්තර්ජාලයෙන් ලබා දීමට කටයුතු කිරීම. ජාතික පාසැල වැඩසටහන පිළිබඳ ප්‍රචාරණයක් ද ඒ හරහා ලබා ගත හැකිය.

5. ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

ඇතුගල, ඒ. (1998). *සන්නිවේදන සිද්ධාන්ත*. ගොඩගේ ප්‍රකාශන. කොළඹ 10.

කුලසේකර, ආර්. ඒ. (1992). *අධ්‍යාපන රූපවාහිනිය*. ශිලා ප්‍රින්ටින් වර්ක්ස්. කැලණිය.

ගුණසේකර, ඩී. (1994). *ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය මාධ්‍ය හා ඉගෙනුම් මූලාශ්‍ර*. ගොඩගේ ප්‍රකාශන. කොළඹ 10.

දිසානායක, වි. (1979). *සංවර්ධනය හා සන්නිවේදනය*. ඉන්දික මුද්‍රණාලය. කැලණිය.

මහේන්ද්‍ර, එස්. (1997). *ජනමාධ්‍යයේ නැගීම*. ගොඩගේ ප්‍රකාශන. කොළඹ 10.

රත්නසිංහ, පී. (2012). *සැලලිහිණි වන 30 වන සංවත්සරය සාර සංග්‍රහය*. ජාතික රූපවාහිනී සංස්ථාව. කොළඹ 07.

විතානගේ, සී. (1991). *කුන්වන ලෝකයේ විද්‍යුත් සන්නිවේදනය*. රසික ප්‍රින්ටර්ස්. කොළඹ 13.

සේනාධීර, එස්. සහ වනසිංහ, එස්. (2002). *ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන සැලසුම්කරණය සඳහා මාර්ගෝපදේශ*. ගොඩගේ ප්‍රකාශන. කොළඹ 10.

සෝමරත්න, ආර්. පී. (1961). *අධ්‍යාපන විද්‍යාව*. එම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම. කොළඹ 11.